

Hageveld-leerlinge Chinouk Plaat (16) gaat twee jaar in Armenië studeren

'Hiervoor ben ik gemaakt'

Arnold Aarts
a.aarts@hageveld.nl

Heemstede ■ De kat Guus gaat ze misschien nog het meest missen. Maar natuurlijk ook haar vriendje, ouders, vriendinnen, teammaatjes van hockeyclub De Reigers, collega's van Albert Heijn en klasgenoten van College Hageveld. Het weegt voor Chinouk Plaat (16) allemaal niet op tegen het onbekende avontuur dat ze tegemoet gaat in het Armeense plaatsje Dilijan.

De presentatie op Hageveld van oud-leerlinge Ottilie van Albada was amper begonnen of Chinouk was al niet meer te houden. Dit was helemaal op haar lijf geschreven: twee jaar naar het buitenland om het vwo af te ronden en proberen bij te dragen aan een wereld vol vrede en duurzaamheid.

Van kinds af aan is de Hoofddorpsse geëngageerd en heeft ze het gevoel iets te moeten doen voor een betere toekomst. Waar klasgenootjes op de basisschool een spreekbeurt hielden over hun cavia of over het waddeneiland waar ze op vakantie waren geweest, stak Chinouk een betoog af over recycling. Als 10-jarige verbijsterde ze de leraar door een perfecte uitleg te geven over de Wet van Archimedes. Overbodig om te zeggen dat ze moeiteloos een klas oversloeg.

Vijandigheid

Chinouk vertrekt vrijdag naar Armenië om daar aan een United World College (UWC) te gaan studeren. Het idee voor dit soort door idealisme gedreven scholen komt van de Duitse pedagoog Kurt Hahn, die in 1962 bedacht dat vijandigheid tussen volkeren het beste kan worden bestreden door jongeren uit verschillende landen gezamenlijk een opleiding te laten volgen. Als een Israëlijs meisje twee jaar in de schoolbanken naast een Palestijnse jongen zit, komt vrede in het Midden-Oosten op termijn wellicht een ietsje dichterbij.

Inmiddels zijn United World Colleges op achttien locaties opgericht, van het Chinese Changshu tot Mbabane in Swaziland en van het Thaise Phuket tot het Canadese Victoria. Nederland heeft sinds 2009 een vestiging in Maastricht. De financiële bijdrage van de leerling hangt af van zijn of haar draagkracht of die van de ouders. Op die manier is het programma voor iedereen toegankelijk, ook voor jongeren uit arme gezinnen.

Te jong

Om te worden uitgezonden, moet een strenge selectieprocedure worden doorlopen. Daarin slaagde Chinouk anderhalf jaar geleden glansrijk. „Het belangrijkste is je motivatie goed te kunnen verwoorden, je moet ademen dat je dit wilt. Ik geloof heel erg in dit idee, dus dat lukte me prima. Helaas was ik nog te jong om te worden geplaatst, waardoor ik op Hageveld nog een jaar vwo heb gedaan. Ik heb het gevoel dat ik er nu helemaal klaar voor ben.“

Iedere leerling mag drie voor-

Chinouk Plaat: „Ik heb het gevoel dat ik mijn vrijheid tegemoet vlieg.“

FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITER

keuren voor een UWC opgeven. Chinouk kruiste tevergeefs Pune (India), Montezuma (New Mexico, VS) en het Duitse Freiburg aan. Ze kreeg te horen dat zij met haar karakter en capaciteiten het meest geschikt is voor Armenië, waar de nadruk ligt op thema's als 'regio-ontwikkeling' en 'conflictmanagement'. Dus zit ze de komende twee jaar op het UWC in Dilijan, een bergachtig plaatsje met 15.000 inwoners.

Chinouk wist aanvankelijk heel

weinig van de voormalige Sovjet-republiek. Inmiddels heeft ze ontdekt dat het christelijke geloof er heel belangrijk is, dat het land in 1915 het slachtoffer werd van genocide waarvoor Turkije verantwoordelijk was en dat er een 'soort oorlog' gaande is met Azerbeidzjan. „Ik wil het land vooral leren kennen via live verhalen van de bevolking, van oude vrouwtjes die ik op straat tegenkom.“

Op het college in Dilijan zitten tweehonderd jongeren van over de hele wereld, die leven op de cam-

pus. Chinouk gaat erheen met drie andere Nederlanders, uit Wassenaar, Hilversum en Amsterdam. Ze hebben elkaar tijdens een spontaan georganiseerde barbecue al beter leren kennen. Ook hebben ze gezamenlijk stroopwafels en drop ingekocht en Volendammer klederdrukt geregeld. Van iedere deelnemer wordt namelijk verwacht dat hij of zij een presentatie over het land van herkomst houdt.

Vrijheid tegemoet

Chinouk barst van ongeduld om

vrijdag het vliegtuig in te stappen. Ze kan niet wachten om aan een nieuw hoofdstuk in haar leven te beginnen. Dit is wat ze altijd wilde. Ze is met haar ouders tijdens vakanties de halve wereld over gereisd, waardoor haar hang naar avontuur is aangewakkerd. „Ik heb het gevoel dat ik mijn vrijheid tegemoet vlieg. Ik zal best heimwee krijgen, maar dit plan is zoveel groter. Ik moet dit doen, hiervoor ben ik gemaakt. Ik geloof zo sterk in het principe dat onderwijs een kracht is die kan verbinden.“